

संस्कृत
३०-११-७७

या. दि. ७

६९८/स्त्री. ४७६

शिवकवच.

(1)

श्रीगणेशाय नमः ॥ हरि दि ओं म ॥ ऋष भउ
वाच ॥ नमस्कृत्वा माहादेवं सर्वव्यापिनमीश्वरं ॥ व
क्ष्ये शिवमयं वर्म सर्वरक्षाकरं नृणां ॥ १ ॥ सुचौ देनो
समासीनो यथा वक्त्रे क्लृप्तासनं ॥ जितेन्द्रियो जित
प्राणश्चित्तये छिन्नमन्त्रं ॥ हृत्पुंडरीकांतरसंति
विष्टं स्वतेजसा भासत भो नारायण ॥ अतीन्द्रियं सूक्ष्म
मनंतमाद्यं ध्यायेत्तदा नंदमयं महेशं ॥ ३ ॥ ध्यानाव
धूताखिलकर्मबंधश्चिरं चिदानंदं तिमग्नचेतः ॥
षउक्षरं न्यास समादितात्मा दौवेन कुर्यात्कुवचेन
रक्षां ॥ ४ ॥ मायां तु देवो खिलदेवतात्मा संसारकूपे

(2)

श्री० क० ॥ यत्तितंगज्जीरे ॥ तन्नामदिव्यं वरमंत्रमूलं धुनोतु
मे सर्वमघं हृदी स्थं ॥ ५ ॥ सर्वत्र भारक्षतु विश्वभू
॥ १ ॥ त्त्योति मयानंदधनं शिवदात्मा ॥ अणोरणीथा
मनुशक्तिरेकः स ईश्वरः पातु मे याद शोषात् ॥ ६ ॥
यो भूस्वरूपेण विभर्ति विश्वाश्च पाथात्स भूमे गिरिशो
षाभुर्तिः ॥ यो पांस्वरूपेण नृपां करोति संजीवनं सो
वतु मां जलेभ्यः ॥ ७ ॥ कल्याणवसाने भुवनातिद
ग्ध्वासर्वाणि यो न्यस्यतु भूरिलीलः ॥ सकालरुद्रो
वतु मां दवाग्निर्वात्यादिभीतेरखिला च तापात् ॥ ८ ॥
अदीत्यविद्युत्कनकावभासो विद्यावराभीति कुठा

राम

॥ १ ॥

(2A)

रूपाणिः॥ चतुर्मुखस्तस्य रुषस्त्रिनेत्रः प्राच्यादि
शोरक्षतुमाभजस्त्रं॥१॥ कुठारवेदां कुशपाश
शूलकपालठकाक्षगुणां दधानः॥ चतुर्मुखो
नीलरुचिस्त्रिनेत्रः पायादधोरोदिशि दक्षिण
स्यां॥१०॥ कुंदेदुर्गं तस्य टिकावनासो वेदाक्ष
भाका वरदानयां कः॥ तस्य श्वेतुर्वक्त्र उरुप्रता
वसद्योधिजातो वंशं प्रापदीप्यो॥११॥ वराक्षभाका
भयटंकटस्तः सरोजकिजलकसमानवर्णः॥
त्रिलोचनश्चारुचतुर्मुखो मां पायादुदीच्यादिशि
वामदेवः॥१२॥ वेदानयेष्टां कुशपाशशूलकपा

राम

(3)

शि०क॥

॥२॥

पा

लठकाक्षशूकपाणिः॥ सितद्युतिः पञ्चमुखो वता
त्तामीनमूर्ध्वपरमप्रकाशः॥१३॥ मूर्ध्नि नमः
मचद्रमौलिर्नालं ममाव्यादयन्नालनेत्रः॥ नेत्रेभ
ममाव्यादुगनेत्रद्वारिनासांसदारक्षतु विश्वना
थः॥१४॥ पायाद्युती मे सुतगीतकीर्तिः कपोलम
व्यात्सततं कैलीवक्रं सदारक्षतु पञ्चवक्त्रोजिह्वां
सदारक्षतु वेदजिह्वं॥१५॥ कंठगिरीशो वतु नील
कंठः पाणिद्वयं तं पातु पिनाकपाणिः॥ दोर्मूलम
व्यात्ममधर्मबाहुर्व्यस्थलं दक्षमेखान्तको व्यात॥१६॥
मनोदरं पातु गिरीद्रवन्नाममध्यं ममाव्यान्मदनांत

राम

॥२॥

(3A)

काश ॥ देवं वतातोममपातुनाभिं पायात्कटिधूर्जं टि
रीश्वरो मे ॥ १७ ॥ उरुदयं पातु कुबेर मित्रो जानुद्वयं मे
जगदीश्वर ॥ जंघायुगं पुंगव केतुरव्यात्पादौ मे
माव्यात्सुरवंधपादः ॥ १८ ॥ मद्देश्वरः पातु दिनादिया
मे मां मध्यया मे वतु वामदेव ॥ अंबकः पातु तृतीयया
मे वषट्पञ्चजः पातु दिनांतयामे ॥ १९ ॥ पायां निशादौ शु
क्रिशेखरो मां गंगाधरः क्षतु मां निशेधे ॥ गोरीप
तिः पातु निशावसाने मृत्युं जयोरक्षतु सार्वकालं ॥ २० ॥
अंतस्थितं रक्षतु शंकोर मां स्थाणुः सदा पातु वहिस्थ
ते मां ॥ तदंतरे पातु पतिः पशुनां सदा शिवो मे क्षतु मे

(4)

॥ श्लोक ॥ मांसमंतात् ॥ २१ ॥ तिष्ठंतमव्यादुर्वनेकपाथः पाथा
दूजंतं प्रमथाधिनाथः ॥ वेदांतवैद्यो वतुमांतिषणं
॥ ३ ॥ मामव्यथः पातु शिवः शयानं ॥ २२ ॥ मार्गेषु मार्गश्च
तुनीलकंठः श्लोकादिदुर्गेषु पुरुषत्रयादिः ॥ अरण्य
वासादिमहाप्रवासपात्राणि गव्याधउदारना
क्तिः ॥ २३ ॥ कल्यांतवाटो पपदुप्रकोपसुखादहा
साञ्जरितांडकोशः ॥ २४ ॥ धारादिसेनार्णवदुर्णिनारमा
हाभयादृक्षतुवीरभद्रः ॥ २५ ॥ यस्य श्वमातंगघटा
वरुणसदृशरुक्षासुतकोटित्तिषणं ॥ अक्षोहि
णीनां शतमाततायितां छिद्यान्मंडोद्योरकुठारधा

राम

॥ ३ ॥

(4A)

रया ॥ २५ ॥ तिहं तिदस्युन्नरुयानरुर्विर्ज्वलत्रिकशू
लं त्रिपुरांतकस्य ॥ शादुलसिंहश्वं ८ कादिहिं स्त्रांसं
त्रासयत्तीषधनुः पिनाकः ॥ २६ ॥ दुःस्वप्नदुःशकुनदुर्ग
तिदोर्मनस्य दुर्निक्षदुर्व्यसनदुःसहदुर्यशांसि ॥ उसा
ततापविषजीतिमस्य दुर्निक्षदुर्व्यसनदुःसहदुर्यशांसि ॥
जगतामधीशः ॥ २७ ॥ कुरु भो भगवते सदा शिवाय स
कलुतत्वात्मयैको स कलुतत्वात्मविदुः शाय सकललोके क
त्रे सकललोके क नरे सकललोके क नरे सकललो
के क गुरवे सकललोके क साक्षिणे सकललोके क निगमगु
ह्याय सकललोके क प्रदाय सकललोके क दुरितार्तिनं जनाय सक

(5)

शि० क॥

॥४॥

लज्जनयंकराय सकल लोके केशंकराय शशां
खशेखराय शाश्वतं वासाय निजनिर्गुणाय नि
रुपाय निराभासाय निरामयाय निष्प्रपंचाय निष्कलं
काय निरांतकाय निदंदाय निःसंगाय निर्गमाय निर्म
लाय निरूपमविभवाय निःसंधाराय नित्यशुद्धपरिपू
र्णसच्चिदानंदाय परमात्मप्रकाशनेजोरूपाय ज
यजयभाहारुद्रमारोद्रनंदानतारमाहानैरवकालभै
रवकल्यांतभैरवकपालमालाधरखटांगखट्वर्म
पात्रांकुशउमरुशुलचापबाणगदाशक्तिनिडिभा
लातोमरमुसलमुद्गरप्रासपटिशपरशुपरिचभशं

राम

॥४॥

(5A)

डिशतध्वीचक्रायुधभीषणकरसहस्रमुखदंष्ट्राकरा
 लुविकदाहहासविस्फारितब्रह्मांडमंडलनागेंद्रकुं
 उलनागेंद्रहारनागेंद्रवल्लभलुयनागेंद्रचर्मधरमृत्युं
 जयत्र्यंबकत्रिपुरांतकविरूपाक्षविश्वेश्वरव्योमवाहन
 विषभूषणविश्वतोमुखसंनोरक्षरक्षमांज्वलज्वलमा
 हांमृत्युभयांनाशयनाशयसर्वरोगभयमुत्सादयोत्सा
 दयविषसर्पभयनाशयनाशयचोरेण्णारयमारयममय
 ब्रूवुआटयोच्चाटयत्रिशूलनविदारयविदारयकुठारे
 णात्रिंधिभिंधिखड्गेनछिंधिछिंधिखड्गनिगिनविपाथ

य३

(6)

श्री० के

॥ ५ ॥

यविपोथयमुसले ननिष्येषयनिष्येषयबाणेः संताडयसं
ताडयरक्षांसिभीषयनिषयनुतानिविद्रावयविद्रावय
कूष्मांडवेताठकेस मादामाभरिगण ब्रह्मराक्षसांसं
त्रासयसंत्रासयममभयंकुरुकुरु वित्रस्तंभोभ्रासया
भ्रासयनरकनयाभ्रासुखरोधरसंजीवयसंजि
वयक्षुतभ्यामामाप्पाययायायथदुःखातुरमामा
नंदयानंदयान्निबकवचननामाछादयाछादयत्र्यं
बकनमस्तिनमस्ते ॥ केषभर्तुवाच ॥ इत्येतत्कवचं
श्रीवैवर्हद्व्याहृतंमया ॥ सर्वबाधाप्रशमनंरहस्यं ॥ ५ ॥
सर्वदेहिनां ॥ २८ ॥ यस्यदाधारयेन्मर्थः श्रीवैवर्हकवच

(6A)

सुत्तमं ॥ न तस्य जायते कापि नयं भं नौरनुगृह्णं
न ॥ २९ ॥ क्षीणायुः प्रासम्य सुर्वमहारोग हृत्तोपिव ॥ ॥
सद्यः सुखमवाप्नोति दीर्घमायुः श्रवति ॥ ३० ॥ सर्व
दारिद्र्यं मृतं सौमं गम्य विवर्धतं ॥ योधते कवचं श्रे
वं स देवैरपि पूज्यते ॥ ३१ ॥ साहायत कसंघातैर्मुञ्च्य
ते चोपपातकैः ॥ देहान्तं मुक्तिमाप्नोति शिववर्मनुना
वितः ॥ ३२ ॥ स्वमपि श्रेष्ठमावसः श्रेवं कवचमुत्तमं ॥ ॥
धारयश्च मया दत्तः सद्यः श्रेयो ह्यवाप्स्यसि ॥ ३३ ॥ स्त
तो वच ॥ इत्युक्त्वा नृनैषे योगितं सौपार्थिवस्तनवे ॥
ददौ शंखं माहानादं शबडुं चारिणिषु दत्तं ॥ ३४ ॥ पु

(7)

शि० क॥

॥६॥

नञ्चनस्मसंमंयतंदं गंयारितो स्य नान् ॥ ग जानां
षट् स ह सस्यदि गुणस्य बलं ददौ ॥ ३५ ॥ नस्मप्रत्ता
वासं प्रावीण्य बलैश्वर्यं धृतिस्मृतिः ॥ सरा जपुत्रः शि
शुभे शरद कंडवशिया ॥ ३६ ॥ तमाहः प्रांजलिभू
यः सद्यो गीत पनदनं ॥ एष खड्गो मया दत्तः स्तपो मत्रातु
भावितः ॥ ३७ ॥ सितधारमि मंखड्गं यस्मै दक्षयसि स्मृ
टं ॥ ससद्यो म्रियते ननु साक्षात्तु रपि श्वयं ॥ अ
स्य शंसस्य निह्नी दं येष्टवन्ति तवां हि ताः ॥ ते मूर्छि
ताः पतिष्यन्ति न्यस्तग्रा विचेतनाः ॥ ३८ ॥ खड्गो मया दत्तः ॥ ३९ ॥
विमोहि व्यो परसेन्यं विनाशो नो ॥ ४० ॥

॥३॥

॥३॥

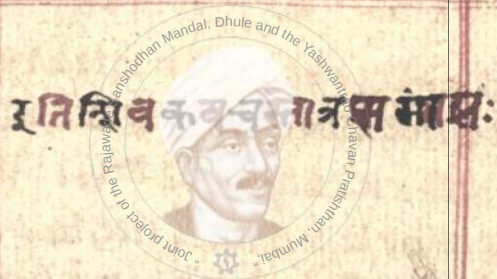
॥४०॥

(३A)

आत्मसैन्यस्य पक्षाणां शौर्यं ते जा विवर्धनो ॥ ४३ ॥ ए
तयोश्च प्रजावेन शौवेन कवचेन च ॥ दृष्ट्वा ह स हस्त्रनां
गानां बलेन मदनायिनां न सधारणसामर्थ्यात् ॥ ४४ ॥
तुः सैन्यं किं जेष्यसि ॥ प्राप्य सिंहसंतपैत्र्यं गोलासि
दधिवीमां ॥ इति भद्रायुवं सोम्य गतुः शास्यसमात्र ॥ ४५ ॥
कं ॥ ताभ्यां संपूतः सोम्य यो जाश्वर्यं गतिर्ययो ॥ ४६ ॥
इति श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मांडखण्डे शिववर्मकथनं
नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ४७ ॥ ४७ ॥ ४७ ॥
श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु ॥ श्रीलक्ष्मीप्रसन्न ॥ ४८ ॥

वि
म

(8)

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com